

Казват, че българката е най-красивата жена в света. Може би, ама само физически. Обиколил съм доста страни в Европа, бил съм с испанки и французойки и макар че те не бяха по-красиви от българките, изпитах невероятно удоволствие с тях, защото са по-разкрепостени и нямат никакви задръжки в леглото. Казват си всичко от самото начало, не се изчервяват, не се срамуват. Предразсъдъците там са отдавна забравени - говоря за секса. Кога според вас, д-р Вrabчев, и за българките най-накрая сексът няма да е тема табу?
Пламен, 35 г.

Здравейте Пламене,
И така – имало е едно време. Да, ама това едно време не е от вчера или завчера. То си е било винаги – когато едно поколение вземе, ей тъй неусетно да остарее. Да остарее не само физически и психически, но и да остарее и исторически и най-вече социално. Та така – всичко започва сутрин. Всичко е свежо и всичко пее за любов. Но неусетно идва пладнето и тогава вече, искаме или не искаме, не сме толкова млади и напористи. А след това? Ами след това на дневен ред идват само спомените. И тези спомени идват привечер на нашия живот. Привечер!!! И точно затова аз лично казвам – един човек родил се на тази наша планета Земя е толкова богат, колкото повече спомени има за себе си.

Да, ама това го казват другите, а не ние! И сега какво?! Ами това, българките са красиви, ама не се разкрепостени в леглото! Че защо Вие самият не сте се запитали за това?! Защо? Ами, защо се боите точно от това! Какъв ще бъде Вашият отговор на този Ваш въпрос. Знаете ли, че съм абсолютно сигурен за Вашия отговор на този ваш въпрос. Ама нямате смелост .Точно вие самия нямате смелост.

И пак – имало едно време. Имало много красиви момичета в българското племе. И то от край време - високи и ниски, руси и чернооки, чернокоси или със златни коси, тихи или сладкогласни, с безкрайни бедра или с теменужени очи. Но най-важното е, че винаги са били до бащите си, мъжете си или синовете си. Да, така е било - били са до тях, там на конете. И така са дошли тук – тогава. А след това пак са били тъй неземно красиви. Но и адски издръжливи и несломими. Знаете ли, мисля си, че ако не са били тези несломими и толкоз издръжливи жени, днес България нямаше да я има. Помислете си само - имаше един поет, който оприличи нашата Татковина, като една човешка длан. И кой ли не мина през вековете през тази човешка длан и я поругаваше. Опожаряваше я, избиваше мъжете, жените и децата ѝ. И най-коварното бе, че много ни бяха освободителите ни. Ужким ни освобождаваха, а буквално ни заробваха. И най-напред вземаха жените ни. После – децата ни и нас самите. Но Татковината ни винаги оцеляваше. И то заради нашите жени. Като майки, като съпруги и като севди. Това е - България винаги ще я има заради българките. Не вярвате ли? Ами тогава –поразровете се в народните ни песни. И може би точно заради това – в съвременен Израел признават този или онзи за евреин, само ако майка му е еврейка. Не знам защо? Но сигурно има защо! Спомняте ли си за баба Илийица, за Рада Госпожина, а днес за Станка Златева. Спомняте ли си онази скулптура на майката на поета Димчо Дебелянов. И защо поетът-революционер каза : „...какви деца е раждала, ражда и ще ражда – българска майка юнашка...". Така е. И така ще бъде о веки-веков. Амин –дай Боже!

И това е в общ план. А сега конкретно на въпроса Ви към мен. Казвате, че в онези две европейски страни Испания и Франция цитирам: „предразсъдъците там отдавана са забравени"! Сериозно!? Както казват в едно ТВ предаване – „не е сигурно... бъркаш...”!

Защо така? Ами точно в тези две страни – имат доста силно влияние църквите там. В едната –католическата, а в другата - и католическата и останалите западни християнски църкви. И знам от това, което съм чел за тяхната култура и начин на живот, че там си има едно привидно притворство. Сиреч – наяве, една дълбока религиозна от даденост. Най-вече при женския пол. Ама иначе в шумоленето на белите любовни чаршафи, любовните страсти са много силни. И особено, когато мъжът-любовник е от друг етнос и от друга раса. Иначе със своите сънародници са почти като ангели херувими. И в тези своеобразни сексуални прозорци те са като ненаситни фурии. Сега, а кажете ми, къде и в коя европейска страна най-много сексуалната проституция е толкова много застъпена. Разбира се, като изключим Холандия. И още – къде най-много има фатални жени – и то пак в Европа. Да сте чули нещо за испанското фанданго, болеро ветрило и най-вече – испанската кървава обич и изневяра.

И сега – за българките. Вижте, те в кръвта си носят, искат - не искат, онзи вековен спомен за различните робства, преживени от народността ни. Точно за това не смеят да се отпуснат веднага в леглото, когато се любят. Тук действащото мото е – какво ще си помислят за мен?! Но проблемът си има и още една друга страна. Умението на партньора в леглото тогава, умението да отпусне партньорката си. И със своите ласки, милувки и целувки, и най-вече със своите думи да я отведе в царството на страстта. И ако това стане – тогава стой та гледай. Няма тогава по-добра любовница от българското момиче на този свят. И не само това, но тя отпусната и най-вече е разкрепостена. Не от друго, а най-вече защото онзи лош спомен от миналото го няма. И тя се чувства като една фея на сладострастието. И пак повтарям – тогава стой та гледай. И точно за това много мъже от други националности казват „по-красива жена от българката няма“!

И още – по-сладострастна любовница от българката няма.

Ето думите на един мой пациент. Беше от Гърция. След няколко срещи с този господин, той сам ми каза тези слова: „Д-р Вrabчев, знаеш ли в каква страна живееш? Като мина границата и вляза у вас, нещо хубаво в мен се събужда. И това е апетитът към жените тук. Една от друга по-хубави и усмихнати. А като мина границата на връщане... Като мина – всички жени там са като едни сестри - ниски, пълни и ... несговорчиви. Ха кажи сега, с какво можеш да ми помогнеш да не виждам гъркините там така... Ами всичко, всичко зависи от гледната точка приятели! Да точно от нея... и от нищо друго.

Но хрумна ми една идея за Вас. Защо не вземете за малко да се направите на чужденец в собствената Ви страна. Импровизирайте! Натрупайте опит и след това го споделете с мен. И тогава ще видим...

Но все пак идва редът на поезията на човешките чувства. Днес на трибуната е поетесата Калинка Милева от Асеновград. И ето нейното:

Аз чакам

Аз чакам този ден, когато
Ще кажеш пак: Ела!
Ще дойдеш бърза като вятър -
Ухаеща на мускус и смола.
Ще затрептят в екстаз телата ни
И ще се сливат до полуда устните...
Шампанското ще се усмихва в чашите .
Ще слушаме любимите си песни.
Ще бъде, както винаги – прекрасно!
И всичко друго. Само не и весело!

Ами да – кой беше казал, че никой не е пророк в собствената си страна? Кой?
И накрая една прекрасна песен, възпяваща красотата на българката – „Македонско
девойче". Възпяваща българката, защото както знаем Македония е най-романтичната
част от историята на България!

{youtube}TM9_Z7ooYhY{/youtube}

д-р Илия Вrabчев - сексолог, психотерапевт